

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 133. Julius de Ruvere Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](#)

Ceterum hic Cardinalis præclaris
admodum animi dotibus inclarescebat,
præcipue vero summa in pauperes li-
beralitate, moderatione, ac fani con-
sili promptitudine eminebat, nil magis,
quam altercationem exosus, sique in
tanto Viro quicquam criminis dari po-
test, forte ob nimium erga Carolum V.
Cæsarem affectum, quo eidem cæco
veluti impetu omni data occasione in-
fervire studebat, reprehendi valeret.

Sæcul. XVI.
A.C. 1578.

§. CXXXIII.

Julius de Ruuere Cardinalis mortuus.

Denique tertius erat Julius de Ruue- *Ciacon. p.*
re Francisci Mariæ Ruuerei cele- *Aubery l.c.*
730.
berrimi suo ævo Belliducis Filius, die
quinta Aprilis anno Domini millesimo
quingentesimo trigesimo quinto natus,
ac postremus filius Matris suæ Honora-
tæ Hyppolitæ Gonzagæ, quæ Francif-
ci Mantuæ Ducis Filia erat. Is a Gui-
dobaldo Fratre primogenito, vita jam
functo Patre, adolescens pie educatus,
& literis imbutus est, atque in ejusdem
Guidobaldi gratiam a Paulo III. anno
millesimo quingentesimo quadragesimo
septimo, cum esset annorum duodecim,
atque absens, Diaconus Cardinalis no-
minabatur, reservatus tamen in pecto-
re, & nonnisi die nona Januarii anno
millesimo quingentesimo quadragesimo

Hh 3 octa-

Sæcul. XVI. octavo in Patrum Senatu promulgatus,
A.C. 1578. Postea sub Paulo III. Julio III., & Pio
IV. Umbriæ, & Perulie Legationibus
honoratus anno post Christum natum
millesimo quingentesimo sexagesimo a
Pio IV. ad Vincentinum Episcopatum
nominabatur, quem tamen ultro Mat-
thæo Priulo cesserat, a Pio V, Archi-
episcopus Ravennatensis declaratus, ubi
usum convocandi Concil a Provincialia
ducentorum quinquaginta annorum spa-
tio in ea Ecclesia intermissum revoca-
vit, ac Clericorum abusus reformavit,
urbisque ædificia, palatum præsertim
Archiepiscopale restauravit: insuper
mores populorum pia castigatione cor-
rectit, ac plurima obsequia suæ Diæcœli
præstitit, præcipue in subsidium paupe-
rum, pro quibus duo Xenodochia ex-
strui curavit, unum pro Viris, alterum
vero pro mulieribus. Denique ad Sa-
binensem, & Prænestinam Ecclesiam
vocatus apud Forosempronienses feria
quinta die quinta Septembris anno Chri-
sti millesimo quingentesimo septuage-
simi octavo, ætatis suæ nonnisi quadra-
gesimo tertio obiit, ac corpus ejus Ur-
binum translatum in Sanctæ Claræ æ-
dibus terræ mandatum est. Ceterum
Julius opes suas summa liberalitate in
Templum Lauretanum effudit, atque
interfuit quoque sacris comitiis, in qui-
bus

bus Julius III. Marcellus II. Paulus IV. **Sæc. XVI.**
 Pius IV. Pius V. & Gregorius XIII. Ro-
 mani Pontifices eligebantur. Scriptis
 etiam quasdam Constitutiones, quæ
 in bonum Provinciæ Perusinæ, cuius
 Legatus erat, typis editæ fuerunt.

A.C.1578.

§. CXXXIV.

Laurentii Surii Cartusiani fata.

Hoc item anno Laurentius Surius mortalitatem exuit, qui Lubecæ anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo secundo natus Coloniæ studiis vacabat, arcto amicis fœdere junctus Landspergio Chartusiano, cuius horatu & ipse Surius idem sacrum Institutum Coloniæ amplexabatur, & vi- gesimo primo ætatis suæ anno sese solemnī sponsione Deo totum dicabat, ac præprimis Thauleri operibus, aliorumque Auctorum libris latine reddendis operam navans, postea in unum volumen plurium Ecclesiæ Doctorum homilias colligebat: præcipue vero ingens sibi nomen comparabat, dum collegit Concilia in quatuor voluminibus in for- ma majori Coloniæ anno millesimo quin- gentesimo sexagesimo septimo typis e- dita: insuper in literariæ Reipublicæ utilitatem Sanctorum vitas sex tomis comprehensas conscripsit, quæ ibidem Colonensibus literis anno millesimo

Hh 4

quin-